

три дъцири, които затисна кашата, като паднаха хлѣбз наедно, но Ювз пакз не похлѣби бога, но рече: азз голз сѣ родихз и пакз голз ще отида отз този свѣтъз, а синовете и дъцирите богз ги дади, богз ги зе. Нека вѣди хвално и славно неговото име.

Видите ли? кога праведный Ювз благодарилз бога, ами нѣе защо го огорчаваме и прогнѣкваваме? защо не помислиме чи този смъртний часз синца ны чака? и защо не разсѣдиме този мертвецз колко трепери отз страхз, като гледа тамо, което никога не е видѣлз, а нѣе ощи този скатз мыслиме, и като безсмъртни никакз не сѣ готвиме за тамо. Человѣкз кога умира нали гледа отз сѣкаде за помощь, но тога никой не може да му помогне: защото писанието дѣма: нѣсть человекз иже пожизетз и не узритз смерти, но синца както сме сѣ родили, тѣй и ще умремѣ, каквото този мертвецз, който лежи сега предз очите ни и нѣма вече грижа за нищо, но остава сѣпрѣга (стенаницѣ) остава родители, остава сродници и приатели и отива сама на вѣчнѣй пѣть. Гледайте сички вѣи живи и сѣ гответе, защото този пѣть е общѣй за синца ны, гледайте слабость человекскѣ и не сѣ голѣмѣйте: защото никой не може да сѣ избави отз смъртътъ, но и царь и краль трепери отз неѣ, като нѣкой послѣдний сиромѣхз, и избѣва сичкѣтъ сѣ мѣдрость и дерзость като гледа тамо страшните силы и свѣтлото лице вожѣе. О колко жално погледѣз человекз въ смъртныѣ сѣ часз за помощь, но нѣма отз никого. И тѣй като доди смъртътъ и отѣли дѣшатѣ отз тѣлото, тога не ще вече нити плачь, нити кахарз, само молитвы и милостыня, които много помагатз на дѣшатѣ: защото молитвите и милостината сѣ най добры дръгары на дѣшатѣ, които ѣ завождатз мирно при бога, а тѣлото остава, кз гроба като сичките тѣла, безз никакво различѣе: защото идѣти погледайте сега въ гробовѣте, и виѣре какво нѣщо сме нѣе, каква смрадз и гной, оскенѣ тѣй пригледайте голыте кости и виѣре можете ли позна коисѣ царски, кои прости, кои сѣ волерски, кои сиромашки, кои сѣ попси, кои мирски, кои сѣ харапски, кои сѣ дръги, но не сѣ познаватз: защото сичките равни, сичките прѣсь и пепель. Видители какз сѣ равни тѣка волерските и сиромашки тѣла, тѣй ще вѣдѣтъ равни тамо и дѣшнѣе. О чѣдо непостижимо! нали сичките тези кости сѣ были хора като насз, ами гдѣ сега тѣхната красота и прилика? гдѣ тѣхните хѣбаки дръхи? Ёто сичкото станало прѣсь: но да не мыслите чи тѣхната прѣсь ще остани така, но кѣрѣйте чи пакз ще станѣтъ сз тока тѣло \*) на второ пришествѣе за страшный сѣдз, когато ще сѣ отворатз гробовѣте и сичките мѣртви ще станѣтъ, за да дадѣтъ на бога отѣтъ (цокани)

\*) Сз тѣй тѣло, но ще вѣде префинино и легко като въздухз.